

Vizita președintelui Republicii Federale Germania, Karl Carstens

În cursul zilei de joi, președintele R. F. Germania, Karl Carstens, împreună cu soția, doamna Veronica Carstens, și cele șapte persoane oficiale vestimentate germane și-au continuat vizita în județul Sibiu.

Înălții oaspeți au fost însoțiți de tovarășii Gheorghe Petrescu, ministrul industriei și mașinilor, electrotehnicii și electri-

nici la Bonn, și alte persoane oficiale.

Dimineața a fost rezervată cunoașterii de către înalții oaspeți a unor unități școlare, precum și muzeu din Sibiu.

Prima dintre așezămintele școlare vizitate a fost Muzeul Bruckenthal, Directorul muzeului, Cornel Irimie, a făcut un scurt istoric al acestui vechi

Tovarăsa Elena Ceaușescu s-a întâlnit cu doamna Veronica Carstens

Joi, tovarăsa Elena Ceaușescu s-a întâlnit cu doamna Veronica Carstens.

În cursul întrevierii, doamna Veronica Carstens a împărtășit

lăcaș de cultură și i-a invitat pe oaspeți să viziteze săliile cuprinzând bogate colecții de artă, reprezentând practic toate genurile — pictură, sculptură, grafică, artă decorativă etc. S-a arătat că prin investițiile substanțiale făcute de statul nostru, Muzeul Bruckenthal a devenit una dintre cele mai importante instituții de cultură și cercetare științifică și artistică.

Președintele Karl Carstens și soția sa au admirat opere ale pictorilor flamânzi, italieni și alor reprezentanți ai Renașterii germane. De un interes egal s-au bucurat și săliile consacrate artei românești.

La încheierea vizitei, președintele R. F. Germania a semnat în cartea de onoare a muzeului, exprimând cuvinte de înaltă apreciere față de tezaurul și bogățiile acestuia, în vederea dezvoltării și conservării și expunerii a lucrărilor.

În continuare, a fost vizitat liceul de matematică-fizică nr. 1 cu limba de predare germană, școala cu veche tradiție, care funcționează de peste 600 de ani, unde în timpul vizitei a venit Iosif Trippa, secretar de stat în Ministerul Educației și Invățământului. Directorul liceului, Hermann Schmidt, a prezentat pe scurt evoluția acestui școlii, subliniind dezvoltarea sa din ultimii ani și grija deosebită a statului român pentru a asigura elevilor condiții din ce în ce mai bune de învățare. Elevii au prezentat un frumos program artistic.

La sfârșitul vizitei, președintele Karl Carstens a mulțumit pentru primirea deosebit de călduroasă și a semnat în cartea de onoare a liceului.

S-a vizitat în continuare catedrala evanghelică și palatul episcopal al bisericii, în care se află și Institutul teologic, unde înalții oaspeți s-au întreținut cu episcopul bisericii evanghelice, Albert Klein, cu episcopii și preoți.

De o căldă primire s-au bucurat înalții oaspeți și la liceul „Gheorghe Lazăr”. După o scurtă prezentare a activității

IN JUDEȚUL TELEORMAN

Uteciștii — o prezență permanentă în campania culesului

La I.A.S. Alexandria, ferma nr. 3 condusă de ing. Mihai Puiu toate cele 1000 ha cu porumb cultivate în acest an au fost recoltate. Au acționat, intens, mai multe zile la rând, o formație de 16 combine CARP de la S.M.A. Vitoapele și Nanov. După încheierea lucrării cele 16 utilaje au fost îndreptate spre I.A.S. Piatra, iar formajii de transport și-au accelerat vitezele pentru ca ultimele cantități de porumb aflate în câmp să ajungă fără pierderi în hambare. În mărșălele politice de coceni, prin acțiunea unei formații furajare se asigură insulizarea la unul din capetele tarlăcelor, a intrat în brazdă, la arat, o grupă de 10 tractoare, pregătind astfel viitoarele recolte.

Intr-un alt front al muncii notăm prezența elevilor de la Liceul agroindustrial Alexandria în raport de solicitări, elevii au efectuat și efectuau cele mai diverse lucrări agricole în unitățile din zonă, după ce, bineînțeles, și-au realizat activitățile în ferma proprie.

Oricum, la un volum de lucrări însemnat, cum spuneam anterior, prezența tuturor forțelor pe cimp, inclusiv brigăzile de tineret, la recoltări este absolut obligatorie pentru finalizarea acțiunilor în termenele prevăzute. Dealtfel, după cum ne spunea tânărul inginer Marian Iagăr, inginer șef al Trusului I.A.S. Teleorman, unul din punctele cele mai active de lucru îl reprezintă recoltatul porumbului, care a mai rămas de efectuat pe circa 3000 de hectare, suprafață amplasată cu preponderanță în unitățile din sudul județului. Aici au fost concentrate 100 de combine — prin deplasări de utilaje de la fermele și unitățile care au finalizat recoltatul — precum și numeroase mijloace de transport și pentru eliberat terenul.

Atunci când condițiile o permit se acționează în schimburi prelungite, noaptea la lumina farurilor. Asemenea acțiuni sînt desfășurate și în unitățile cooperatiste, ele fiind absolut necesare, deoarece, în județul Teleorman mai sînt de efectuat încă multe lucrări ce trebuie realizate sub semnul imperativ al operativității și calității, condiții hotărâtoare pentru nivelul și bogăția recoltei prezente și viitoare.

Este bine de subliniat că în condițiile acestui mare volum de muncă din agricultură organizările de tineret nu și-au întrerupt activitatea, angajînd un număr de peste 35 de mii tineri — cu rezultate foarte bune. În județul Teleorman sînt în curs de recoltare 160 sîcși, 130 tone tomate și 65 ceapă într-o perioadă de recoltare care este înregistrată în Nominalizări. Aceste rezultate nu putem însă să nu reținem, fapt, contrar celor ce mai sus: la ferma Cerne intră în recoltare de produse valorificate a bumbaucului I cent din cei peste 300 de hectare ai I.A.S. Teleorman, în prezent, în județul Teleorman, în jur de 100 sîcși pierd timpul la... coadă. De ce? Pentru că asemenea forță de muncă, tate beneficiară — puțină, în jur de 100 sîcși — nu a organizat decât un grup punct de cîntărire pentru evidența muncii tineret. Foarte bine că această evidență se ține individual și că în raport primește cota valoric, raport de rezultate, cum în (în locuri mai întinse) dar cîntărit-o simplă problemă de organizare și însoțire a bunilor din timpul de muncă al celor de uteciști entuziaști?

ȘTEFAN DORGOȘ

(Urmare din pag. 1)

Vom puncta în continuare, pe scurt, cîteva aspecte din activitatea muncitorilor. O privire generală ne este oferită de Mihai Bulgatu, inginerul șef al Fabricii de zahăr: „La această dată avem montate circa 6000 tone utilaje, cantitățile ce mai sînt de montat fiind practic foarte mici (72 tone la fabrica de zahăr și 300 tone la centrala termică), dar foarte importante în perspectiva începerii producției. Noi, beneficiarii investiției, avem convingerea că fabrica poate produce la

scut, în circa o lună de zile, izolajii pe o suprafață de 45000 mp conducte și utilaje aferente fluxului tehnologic, volum foarte mare, dacă înveiem seamă că timpul este foarte scurt și fiecare zi însoțită cu cîntări greu în balanța realizărilor la termenul scadent.

Sarcini importante revin, de asemenea, Trustatului de lucrări speciale București, care execută iznădă-iznădă termică, în coșul de fum. Inginerul șef al trustului, I. Mardale, ne-a asigurat că au fost luate toate

A trecut timpul angajamentelor formale

măsurile, inclusiv de lucru în două schimburi, pentru respectarea graficelor, de executie. Aici, însă, la centrala termică, restanțele însemnate are Grupul de șantier-montaj „Vulcan”, care, ce-i drept, și-a suplimentat forțele, dispunînd în prezent de circa 150 muncitori, dar mai are nevoie de încă 60-70 de samoteri și sudori autorizați pentru a termina montajul la data stabilită. Și, cum este cunoscut faptul că fabrica de zahăr nu poate produce fără centrala termică, se înțelege că spre acest obiectiv trebuie concentrată întreaga atenție.

Așa cum se amintea încă de la începutul anului nostru, față că și acum, cu numai o lună înainte de începerea producției, mai sînt încă furnizori restanți. Între aceștia cea mai importantă sînt: Întreprinderea

de piese de schimb și utilaje pentru industria chimică Satu Mare (2 transportoare cu plăci — 10,5 tone, ce trebuiau să fie în șantier încă de la 30 iulie 1981), Întreprinderea de utilaje chimice Găești (4 stații de reducere-răcire), Combinatul industrial pentru construcții de mașini Bistrița (furnitura de la decantoarele radiale), Întreprinderea „Negruț” din Bistrița (6 pompe de păcură S.P.N.) și Întreprinderea de utilaje petroliere Tirgoviste (robineți). Cum nu mai este vreme de justificări și motivări, așii noi, ci mai ales muncitorii de la Zimnicea nu așteptăm decât să dispună de utilajele pe șantier.

Un ultim aspect asupra căruia dorim să ne oprim este cel legat de proiectanți (I.P.S.C.A.I.A. și I.S.P.E. București) și sudorii autorizați și constructorii și montorii solicitînd justificări prezente și asistența acestora pe șantier. De fapt nu ne găsim în fața unei probleme la „bună înțelegere” ci a unei obligații. Cu atât mai mult cu cît încă nu au fost achise în șantier ultimele detalii de proiecte pentru stațiile de recuperare-răcire și este necesar acordul proiectanților pentru înlocuirea unor soluții constructive menite să contribuie la rapiditatea executiei.

În concluzie, așa cum se mai afirmase la început, nu a mai rămas timp pentru tratative, tergiversări și replanificări. Pentru că Fabrica de zahăr din Zimnicea s-a produsă în cel mai scurt timp și cer seriozitate, responsabilitate, acțiune fermă, hotărînd din partea tuturor factorilor cu responsabilități în finalizarea investiției.

CARNET RUTIER CUM CIRCULĂM PE „CAROSABILUL” ALUNECOS?

Specific în această perioadă circulației rutiere este „carosabilul” alunecos, unul dintre cele mai serioase pericole pentru automobilisti, lădă de ce ne-am gândit să vă vorbim despre felul în care trebuie să pilotați mașina, fără a avea surprize neplăcute.

Aspectul de la care trebuie să porniți este legat de condițiile climatice, absolut obligatoriu, mai ales acum, cînd mizga, umoazeala, vizibilitatea scăzută și, cea mai mică neatenție vă pot stopa din drum în orice moment. Așadar, chiar înainte de a vă urca la volan, gândiți-vă că veți avea de făcut față unor condiții îngreunate de trafic, care obligă la concentrare maximă, la o adaptare corespunzătoare a etezei și la excluderea oricărei manevre fără o temeinică asigurare preliminară.

Starea perfectă a cauciucurilor este o altă condiție fundamentală pentru abordarea unei călătorii — mai scurtă sau mai lungă — în condițiile „carosabilului” alunecos.

Și, în defavoarea, pe care trebuie să o adăpăți, exclude depășirile care implică un risc cît de mic, exclude viteza în exces (avînd în vedere că orice poate fi și o viteză de... 60 km/h) și frînările violente, exclude bruscarile comenzilor și demarajele zgomotoase. În schimb, stilul defensiv, prudent, vă asigură liniștea și depina securitate, ferindu-vă de accidente și ferindu-vă, în același timp, pe partenerii dv. de trafic.

Acordați o atenție deosebită distanței care vă separă de autovehiculul aflat în față, gîndindu-vă că, în condițiile „carosabilului” alunecos, spațiile de frînare sînt aproape duble, ca lungime, în comparație cu acelea existente pe o suprafață uscată.

În sfîrșit, vorbind despre frînă, e bine să folosim cît mai des frîna de motor, care ne ferim de derapaj — marele pericol al acestor zile. La toate acestea, să adăpăm perfecția funcționare a sistemului de lumini și semnalizare, ca și a stergătoarelor de parbriz, avînd totodată grija permanentă de a folosi centurile de siguranță.

DE LA SERVICIUL CIRCULAȚIEI DIN M.M.B.

Preocupîndu-se în permanență de asigurarea unei fluente traficului rutier, în perimetrul central al orașului, precum și de ritmicitatea deplasării mijloacelor de transport în comun, Serviciul Circulației din M. M. București a întreprins următoarele acțiuni pentru asigurarea fluidității traficului rutier în zona de acces pentru autoturismele proprietate personală, pe tronsonul cuprîns între Piața Universității și str. Traian, pe Bulevardul Republicii (în completarea tronsonului cuprîns între Piața Universității și Piața Operelor). Astfel, accesul autoturismelor este interzis, zilnic, între

ATITUDINE FERMĂ, INTRANSIGENTĂ ÎMPOTRIVA ORICĂROR ABATERI DE LA MĂSURILE PRIVIND BUNA APROVIZIONARE A POPULAȚIEI

UNI MI CUMPARĂ CU... SACUL, ALȚII ISI MAI VIND CINSTEA

La unitatea alimentară de oestr. Maria Rosetti nr. 28, sezoniera Dina Răceanu, ignorînd indicațiile valabile pentru toți lucrătorii din comerț și cumpărătorii, a distribuit unei singure persoane, lui Teodor Vlăd, din str. Cuparului nr. 20, niel mai mult, niel mai puțin și 23 kg de zahăr. Seziza de asemenea încălcării, organe-

și multor altora cantități de zahăr de peste 20 kg? Ca să nu mai amintim de alte produse stocate. Nu s-au convins — și nimeni nu l-a ajutat să înțeleagă — de necesitatea respectării unor norme care vin în sprijinul lor, al tuturor semenilor?

CINE SE BAGĂ ÎN TARÎTE...

Am amintit doar proverbul, pentru că, în cele ce urmează,

E GREU SĂ RESPECTI LEGEA CÎND TE FACI CĂ N-O ÎNȚELEGI

De ordină au verificat cu promptitudine, aruncînd o privire și în „depozitele” de acasă. Cu acest prilej, au găsit stocate 30 kg de zahăr, 20 litri ulei, 16 kg făină, 3.700 kg cafea. La un alt cetățean, Andrei Mihai, domiciliat în str. Sublocotenent Zaharia nr. 5, s-au găsit 38 litri ulei de floarea-soarelui, 38.500 kg de zahăr și 81 kg de făină. Pentru ce l-o fi trebuit atât de mult, cînd magazinul cel mai apropiat îi asigură, zi de zi, necesarul de alimente. De ce-l trebuiau lui Constantin Vlăduț sau lui Iorgu Pisciă, sau lui Vasile Miu nu este vorba de țărîțe, ci de piine. De piinea proaspătă, rumenă de care o așezăm zi de zi pe masă, multumînd în gînd și țîranului și morarului și brutarului. Cele două decrete ale Consiliului de Stat prevăd să se impună și asupra lui, care piinea se folosește drept fur pentru animale și păsări.

Île Romanita din str. Tătuțel nr. 13, bloc 18, dovedește un „apetit” aparte pentru piinea „Dimbovița”. Colîndînd mai multe unități, a reușit să cumpere 32 de piine. De fapt, ea nu era altă ce „flămîndă”, cît porcul pe care-l crește. Vezi

Se recoltează bumbaucul... dar, se mai stă și la coadă, pierzînd timp pentru a se cîntări producția

LIDIA POPESCU

ADINA VELEA

PROFESIA DE BAZĂ — ȚĂRAN.
LOCUL DE MUNCĂ — SATUL ROMÂNESC

Satul românesc. De ieri, de azi, de mâine. „Eu cred că veșnicia s-a născut la sat. Aici, orice s-a născut, s-a dezvoltat și s-a înflorit...”

nimicuri cu fason. Nu găini ambalate și nici porc. Era o rușine. Și, apoi, nici nu-ți dădea mâna. Țăranii au fost și este cei care cu dragoste îmbrăcată de pământ, face fiecare palmă de țărănie să rodească frumos, mândruindu-se cu pomul și grăul și legumele lui...

Spre Valea Frumoasei

În sus pe Sebeș, spre Valea Frumoasei, pastelele peșajie cuprind între ele așezări ce te uimesc mai întâi, prin demnitatea cu care vin către tine. După un cot le pierzi din ochi dar nu din memorie și te dumirești în plin centru al satului. Ceea ce era o părere (imagine fugăre, dar și sentiment acut de orășean în fața pastorelei imagini a unor vite într-o poiană) devine extrem de concret: prin fața unor case (solide, ca pentru veșnicie) trec, într-o coerență nesfârșită, toaie, mașini, vite și oi. Așfel îți se arată Sugașul în orice zi a săptămânii ai veni, în orice anotimp te-ai afla, marior împingător sau avizaj, aici unde lumina se oprește după erarul cel dintotdeauna al creșterii animalelor. Un orar pe care oamenii-l știu și după care-și ordonează existența nu de un an, nu de doi, ci de sute de ani, și după felul în care comuna se susține prin tinerii încă mulți ani, sute de ani, de aici înainte. Un univers, un univers aflat în firea țărânilor români și pe care, în asta nu-ți vine să spui că este un univers după ce-ai străbătut Jina și Poiana Săltului, Smirna Ioloneană sau Poiana Doljeană...

„Sus pe muntele din Jina”, satele răsar ca „stelele de dealuri”.

Și nu-i neapărat sfârșit când se întinsec mai multe femei, ci, uneori, ca în cazul de față, al cooperatelor din Stoicânești-Olt — o treabă foarte serioasă.

„Eu cred că veșnicia...”

ansambluri folclorice — decit mulți arăpani așa cum sint țărani care au, în frumoasele lor case, biblioteci mai respectabile și mai citite decit ale multor orășeni cu pretenții. Este adevărat, cite ceva s-a petrecut în sensul unui import neavenit. Sint falși țărani pe ici pe colo. Și aceștia sint cei care nu mai ating, cu podul palmei lor pământul. Care fug de munca — uneori grea, dar cit de tonică și adevărată — a cîmpului, îmbrughaziți subit, din împrejurări, chiorși de fapt al satului, căci satul adevărat are țărani adevărați. Disprețit era în copilăria mea (care nu-i tocmai îndepărtată), cel ce nu-și creștea vitele lui și n-avea de sărbători porc de țară și cumpăra de la oraș ceea ce, orice om harnic, avea în curtea lui. De la oraș cumpăram halbită, jucării și...

Lucian Avramescu

Constantin Stan

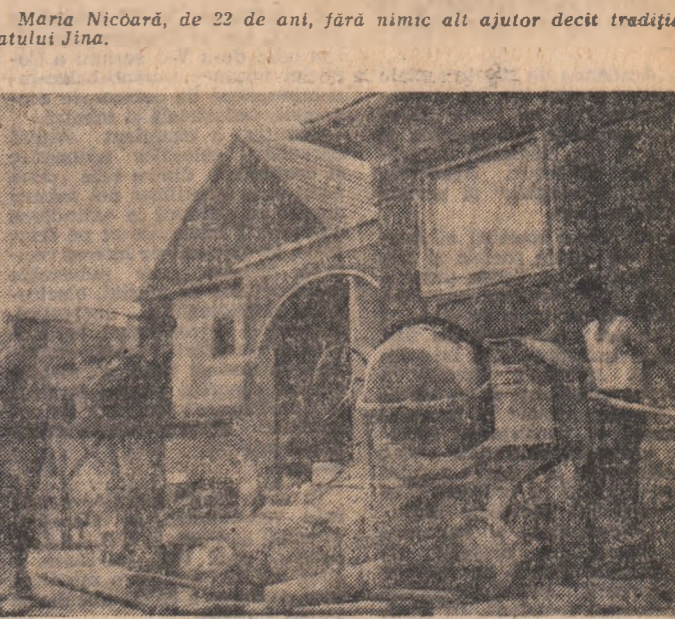
Demnitatea unor meserii care vin către noi

Țărani cu studii medii și superioare. Probabil că cineva a vrut să facă o glumă — și gluma a prins! — cînd l-a numit pe țărânii care muncesc la sere „muncitori vegetali”...

La 12 km, Roma. Să nu vă mire, dar lucrurile stau exact cum le spun eu: Gheorghe Birlița, inginer agronom, 29 de ani, trăiește în Roma, adică într-un sat din județul Botoșani, la numai 12 kilometri de un autobuz direct — cursă locală, un sat așezat (nici nu se putea mai altfel) pe șapte coline. De departe acest sat seamănă cu o pădure. Se întinsec în grădinițe lui merii, perii, prunii, ciresii, nucii, zăzării. Pe sub copaci respiră casele și oamenii (cînd sint acasă, adăulț de cea mai mare parte a timpului lor liber și-l petrec pe cîmp, la cultura mare sau legume, la livadă sau la vie, la grăduri sau la saivane).

Ne bem cafeaua și imediat sintem la crescătorie. Zenuța și Ionel Olteanu au cite 27 de ani. Sint, ea tehnician zootehnist și el instalator la întreprinderea pentru selecția, creșterea și îngrijirea porcilor de pe raza comunei Golești. Județul Focșani. Biografia lor este simplă. Fiul de țărân din județul Vrancea, Zenuța din comuna Bordești, Ionel din comuna Cotești, au urmat, pînă la întîlnirea din 1980, Liceul agricol Rm. Sărut, Școala profesională de instalatori din Focșani. Ea, de la absolvirea liceului la ISICP, el, pînă la armată, la I.J.C.M. Vrancea și apoi, din 1976, la ISICP. „Aici, la complex, adică în sectorul zootehnic, satisfacțiile sint multe și imediate. Eu (Zenuța) mă ocup de ferma 2, de maternitate. Dacă lucrezi aici n-ai cum să-ți fie bucurie din produsele crescute în purcel de la țărani. 1-1,5 kg — pînă la 25-30 de kilograme. Și mai sint și alte motive de satisfacție. Spuneți că vă place la noi în întreprindere. Este și normal, de vreme ce nouă ne place aici.”

in dv. ? Nu?! Atunci încercați! Radu Iordache, un băiat cu reale calități de a deveni conducător de atelaj, cărțile mai pre limba noastră de toată ziua, la C.A.P. Smeeni-Buzău. Stroe Popa e cu zece ani mai mare decît Iordache și, normal, Iordache îi zice „bădieu”. Drumul lui Stroe în viață a fost mai complicat. Venind dinspre țară, a ajuns în oraș, la industrie. Are meserie de țărân la bază, dar și pe cea de sudor („sudor” scrie în cartea lui de muncă). Ca orice țărân care vrea să muncească, Stroe Popa a avut și posibilitatea să aleagă și a ales să muncească pînă la urmă ea (de muncă o creșcătorie de animale: grăduri nr. 16 al C.A.P. Smeeni. Știe prea bine că viața nu e nici combinată și nici tractor, să strîngi un surub și gata, ei și-a dat seama de început că „pentru a crește animale, bine, cu rezultate, trebuie să pui suflet”.

„Noi construim după spusa oamenilor și apoi ne place și nouă că doar o facem ca și pentru noi”.

SATUL VĂZUT DIN SAT

„Cînd o fi rău la sat, atunci eu voi pleca primul, dar am rămas de mai bine de o jumătate de secol” (Gheorghe Anghel, președintele C.A.P. Gherghita, județul Prahova). „Avem casa mare, cu țărănie, cu frumosa, avem tot ce ne trebuie” (Ioana Dumitru, cooperatoare, Guștie, județul Vaslui). „Altfel, Poiana Finului se numea „La grăduri” și arăta cum îți spunea numele. Acum este o poiană așa cum sint toate satele de pe Valea noastră a Tisăului” (Viorica Grigorescu, sat Hales, comuna Grăjdanu, județul Buzău). „Denumirea de Fierbinți vine de la firma unui han, „La Fierbinți”, care se afla în locul numit acum centrul civic al comunei. Aici se serveau preparate culinare calde (fierbinți)! Celor ce transportau mărfuri pe Drumul Sării. Acum punem căpștura lămoalei la Metereze. Este o mică distanță între bucătărie și construcția hidroelectrică, nu?!” (Constantin Tănase, primarul comunei Fierbinți, județul Ialomița). „Uitați-vă : din acești 10 porci care au în jur de 80-100 kg, doi îi tăiem noi, iar 8 i-am contractat cu satul. În luna viitoare vom preda un taur de peste 500 kg, iar din laptele de la cele două vaci am vîndut pînă acum 4 200 l. Am valorificat și legume, în jur de 10 000 lei.” (Ilionka Fabian, Leordeni, județul Mureș). „Nu-i ușor să fi în Rînov unul dintre primii gospodari. Și dacă o spun ceilalți despre mine de ce s-o contrazic?” (Herman Mattes, profesor, Rînov, județul Brașov).

Ne bem cafeaua și imediat sintem la crescătorie

„Nu-i ușor să fi în Rînov unul dintre primii gospodari. Și dacă o spun ceilalți despre mine de ce s-o contrazic?” (Herman Mattes, profesor, Rînov, județul Brașov).

Nimic nefiresc: caii — ierțați-ne — aproape mai frumoși decît caii putere.

Estre greu, este chiar foarte greu că în aceste zile fierbinți de toamnă („termometrul” faptelor ne convinge că aceste zile sint intr-adevăr fierbinți) să găsești pe cineva într-un moment de răgaz, să întinsești oameni dispuși să-ți „povestesc” cu se întimplă aici. Este greu chiar și pentru cei care pînă într-o măsură sînt întrerupați omenii din muncă. Ion Mitrea, contabil-șef, ne răspunde cu ochii pe ceas : „Cu ceea ce am recoltat astăzi și cu ceea ce vom recolta mîine ne îndeplînim planul pe acest an. Dar cum la noi se lucrează „loc aproape”, vă dați seama că vom adăuga planificării alte mii de tone de legume”. Drumul de la prima roșie culesă din aceste sere pînă la cele 18 000 tone de legume, cit se realizează astăzi, n-a fost pavat cu vorbe, nici cu răsfățuri. Fermele de producție au devenit terenuri de cercetare, spațiile din puținele clădiri aflate aici s-au transformat în laboratoare capabile să concureze oricare institut de specialitate. Dovada cea mai elocventă în acest sens o constituie faptul că serele din comuna Tătăreni sint cele din țară care produc și furnizează semințe (la o serie de legume) pentru toate celelalte sere, că acestor oameni (despre care se poate spune, fără nici un fel de exagerare, că nu au somn cit timp durează un ciclu de vegetație, pentru că cea mai mică eroare, uitarea unui geam deschis, de pildă, pret de citeva minute, pe timp de iarnă, poate compromite culturi valorând milioane), li se datorează diminuarea importurilor de semințe pentru satele și fașole (ei, bine, da, fașole!) — un singur kilogram costă aproape 2 200 de dolari!), că tot ei au îmbunătățit calitățile soiurilor cultivate, făcîndu-le mai rezistente, competitive pe plan intern și internațional, ca roadele pămîntului, asupra cărora stau aplecați zi și noapte, au străbătut și străbat toate drumurile Europei, sint așteptați zilnic în București și la Cluj-Napoca, cum sint așteptați de Franța și R.F.G., în Cecoslovacia și Ungaria. Pe cine să numești mai întii? Pe inginerul Mihaela Moisescu, soția fermei nr. 3, care într-o perioadă foarte scurtă a trecut de la „pîdereli planificate” la beneficii consistente, pe tehniciana Georgeta Ionescu — amîndouă tînere, suflete din sufletul pămîntului pe care-l muncesc, pe Ana Anghel, Elena Cojocaru, Nicoleta Șutiu, Ionel Tudor, Ion Stoica, Ion Alexe (secretarul comitetului U.T.C.) care și-au ales profesia de țărân — sună mai bine, parcă, decît „muncitor vegetali”, tot din dragoste pentru pămînt, pentru slăvitele lui roade (cum nu orice om poate fi miner sau metalurgist scafandru sau... pilot de aviație, sintem convinși, nu oricine poate să fie țărân, să lubosească pămîntul pînă la contopirea cu el, să-l îngrijească așa cum îți îngrijești propria-ți viață). Aici, la Tătăreni, primul pas către o nouă calitate a agriculturii noastre a fost făcut. Roadele ne se mai numără în banite și duble, ci în milioane. Este și acest fapt un argument că profesia de țărân a căpatat și ea o nouă calitate. Calitate care ține nu doar de o dotare tehnică

în sinea lui că are un băiat bun, un băiat care-și face rostul în viața alături de el, care e multumit de viață și care face altele și atîtea lucruri frumoase, sănătoase, bine gîndite, țărănește temeinic, un băiat cu casă în sat, cu familie în sat, cu agricultură și speranțele pe toată viața în sat, un băiat care nu stă la birou, nu umbra prea des cu cravată și cămașă albă, care are mîini uscate, dar care e stăpîn pe el și pe cele ce face. Un om întreg, sănătos, puternic, realizat profesional, cu viitor sigur. „Pămîntul nu te minte, nu te trădează, nu te amîna. Lubeste-l și-ți va da rod bun, muncește-l cu strănicie și nu te va dezamăgi niciodată. El nu are cîderi de tensiune, aprofundare neritmică, nu polează, nu se epuizează. Așa văzut vreedată țărani nevrozați? Nu, sint sigur, că nu. Atunci de ce s-au fîm țărani? Sint spunea Gheorghe (uneori e George) Birlița la întîlnirea colegială cu ocazia împlinirii a 10 ani de la terminarea liceului. Un țărân tînăr, cu diplomă universitară, repartizat cu repartiție guvernamentală, trăiește la Roma...

Cum se sperie caii

Au în comun una și aceeași trăsătură : dragostea de a crește animale. Virstele, deși diferite, sint ale tînereții. Radu Iordache are numai 18 ani, dar o împătînit dușă ca... Nu m-am putut nicicum despărți de el. Știi că e grozav și că crești un cal, să vezi cum un minz prost și bleș se face un puternic și destep? ? ? E o minunăție! Sau să mergi în serele de vară cu caii, să mergi cu ei pe pajiste, să faci un fotone și să privești cum începe noaptea. Așa dat vreedată cu somiozul de paie de spinarea unui cal bine hrănit, a unul cal care are încredere

Un basm care începe cu un bunuc, cu niște nepoți ca fetii frumoși și se continuă cit îi țegnicia...

